

Een koerswending in de geschiedenis van Blessed Generation

Ruiru, 25 oktober 2014

Jambo nieuwsbrieflezers ('Hallo' in Swahili)

Habari? ('Hoe gaat het?')

Mzuri sana ('Het gaat goed')

In de vorige nieuwsbrief die ik u begin september schreef, vertelde ik dat we zouden doorreizen naar Ruiru. Dat hebben we ook gedaan. Ik wilde u toen vanuit Ruiru schrijven. Dat heb ik toen niet gedaan. Er ging tijdens en na dat bezoek namelijk ineens veel spelen. We hebben heel veel gesprekken moeten voeren in Malindi tot het moment dat we opnieuw terug gingen naar Ruiru. Gladys en ik waren daar de afgelopen drie dagen om de kinderen en het personeel te informeren over een koerswijziging. Een ingrijpende reorganisatie.

Wat er aan deze dagen vooraf ging:

Bijna iedere lange schoolvakantie bezoeken Gladys en ik de highschoolkinderen die dan vaak even een bezoek brengen aan Ruiru. Ook nu in augustus voerden we deze gesprekken. Gewoon voor uw informatie even wat achtergrond. Voor het jaar 2015 hebben we 140 studenten die naar highschool gaan (highschool is te vergelijken met de Nederlandse middelbare school). In Kenia zijn middelbare scholen internaatscholen. Weeskinderen hebben op die middelbare scholen echt een grote uitdaging. Ze krijgen er te maken met zoveel invloeden en ze zijn ook nog eens beïnvloedbaar. Andere kinderen op de scholen krijgen op zondagen regelmatig bezoek van ouders of oudere broers of zussen. De Blessed Generation kinderen zitten door het hele land verspreid en als de sociaal werkers van Blessed Generation ze één keer per vier maanden kunnen bezoeken dan is dat veel. In de schoolvakanties gaan alle kinderen naar

huis en gaat de school dicht. Voor de weeskinderen betekent dit dat ze meestal, afhankelijk van waar hun school is - maar Ruiru is het meest centraal gelegen, naar het weeshuis in Ruiru gaan voor een gesprek. Daarna moeten ze door naar eventuele familieleden als ze die hebben. Familieleden die niet altijd op hun komst zitten te wachten en op hun beurt eveneens vaak druk uitoefenen die niet in het voordeel is van de student.

In augustus werd ik opnieuw geconfronteerd met teveel negatieve en verdrietige verhalen. Feit is dat we dit jaar één middelbare school student per maand verliezen door diverse omstandigheden. We halen onze doelstelling niet: 'Kinderen een veilig en goed onderdak bieden waarin onderwijs een centrale plaats in neemt om kinderen te laten opgroeien tot zelfstandige burgers'. Dus eerlijk gezegd kwamen we niet oké terug van het twee weken durende bezoek aan Ruiru.

Links- of rechtsaf?

Ik weet dat we al dit hele jaar ons hard maken voor een Blessed Generation Highschool. Ik weet ook dat het bouwen van die highschool heel veel geld gaat kosten, dat de totaalkosten van BG zullen toenemen in het begin en de tijd dringt. Laat het me zo zeggen: het frustreerde aardig wat mensen hier. We willen de studenten helpen, maar hoe langer we wachten des te meer kinderen we verliezen. En daarom schreef ik u niet gelijk na dat bezoek in augustus. We stonden op een kruispunt. We moesten ons eerst allemaal beraden welke kant het op zou gaan. Gaan we sparen voor een nieuwe highschool (linksaf) of gewoon op de oude voet verder? Of is er nog een mogelijkheid?

Die is er dus we gaan rechtsaf.

We hebben besloten dat het weeshuis in Ruiru getransformeerd gaat worden tot een huis voor tieners en dat de lagere school een highschool zal worden.

Dit heeft als voordeel dat we als vaders en moeders van deze kinderen alle BG studenten onder één dak hebben. Tegelijkertijd willen we ons idee van de droomschool verwezenlijken en ze goed onderwijs bieden dat aansluit bij deze tijd.

BG Ruiru is het oudste weeshuis en het was altijd voor de kleine kinderen, dus het is zeker een grote verandering. Wat moet er nu gebeuren?

Na de klas 8 examens wonen er nog 65 kinderen in de lagere school leeftijd in het weeshuis in Ruiru. Deze kinderen worden verdeeld over de weeshuizen in Malindi en Nyamira. De lagere school gaat dicht en zal plaatsmaken voor een highschool. Deze moet compleet gerenoveerd worden evenals de slaapzalen van de kinderen. Er zullen verplichte aanpassingen moeten komen, zoals een scheikunde- en natuurkundelaboratorium.

De studenten in het derde en vierde jaar gaan gewoon door met hun opleiding. De tweedejaars zullen het eerste deel van het jaar 2015 nog op hun huidige school verblijven. In mei van het jaar 2015 hopen we de highschool te open in Ruiru voor de eerste- en tweedejaars studenten.

En bovenal zal het alle betrokkenen verteld moeten worden.

Om die reden zijn Gladys en ik afgelopen week terug gegaan naar Ruiru om met iedereen het gesprek aan te gaan.

We spreken de kinderen. Ze reageren heel erg goed en vinden het erg leuk om naar een andere omgeving te gaan. Is natuurlijk ook best leuk voor ze. Ze mogen zelf op een briefje schrijven waar ze heen willen. Wij gaan kijken wat haalbaar is. Broertjes en zusjes blijven bij elkaar.

Het zou logisch zijn als we daarna de highscholers zouden ontmoeten maar dat kan niet. Zij zitten op internaatscholen verspreid over het hele land. Kenia is 14 keer zo groot als Nederland dus dat gesprek moet wachten tot mid november wanneer ze komen voor de grote vakantie. Dat is hier de eindejaarsvakantie (jullie zomervakantie dus).

Dus de volgende stap was de collegekinderen, zij doen vervolgonderwijs. Ook hen wilden we spreken. Als ze het niet weten en ze komen op het weeshuis en zien daar ineens geen kleine kinderen meer en een bord 'Blessed Generation Highschool' ... dat kan natuurlijk niet. Deze collegestudenten zijn hier

opgegroeid, het is hun thuis dus is het logisch dat we hun vertellen dat we aan een reorganisatie werken en waarom. Veel kwamen opdagen (niet iedereen, sommigen hadden college) maar hun reacties waren positief en zo hartverwarmend. Oké, natuurlijk hadden sommigen vragen en dat is begrijpelijk maar de meesten van hun hebben een jonger broertje of zusje dat strandde in de highschoolleeftijd. Ze kennen het probleem. Een enkeling vroeg dan ook 'Wat als een dropout terug wil komen, kan dat?'. Ik denk dat dit in het nieuwe systeem kan. De nieuwe school wordt klein in vergelijking met andere Keniaanse middelbare scholen. Die zijn echt gericht op schoolgeld. Wij willen gaan voor kwaliteit en door klein te zijn, kun je aandacht geven en kinderen begeleiden.

Oké, de kogel was door de kerk zoals ze het noemen en we konden slapen.

De volgende dag spraken we af in de stad met volwassenen die opgegroeid zijn in BG Ruiru. Velen werken en niet iedereen kon komen. De mensen die niet konden komen, zullen we een verslag sturen van de bijeenkomst. Het zien van de volwassenen is altijd leuk en speciaal. Ze hadden geen idee van de reden van de bijeenkomst, maar het maakt niet uit; elkaar zien is altijd leuk. Ook met hen bespraken we de toekomst van BG Ruiru. Ze gaven aan dat ze onze zorg delen en ze allemaal wel iemand kenden, zelfs in hun bloedlijn, die highschoolproblemen had. Ze staan vierkant achter ons besluit. Ze zullen er zijn als we de highschool openen en ook als begeleiders en bezoekers.

Nu, de geschiedenis is geschreven. BG Ruiru is vanaf 1 januari 2015 niet langer een huis voor kleine kinderen maar voor tieners en voor de oudere weeskinderen. Het is gezegd en het zal gebeuren.

Beste sponsors, vrienden en bezoekers: ik heb jullie niet eerder kunnen inlichten. We hebben heel lang gewikt en gewogen om dit te doen. Ik wilde niet met proefballonnetjes komen zonder eerst met de meest direct betrokkenen te overleggen: de kinderen zelf en de staf van Blessed Generation.

Het plan wordt omarmd door iedereen. Natuurlijk zijn er ook mensen niet blij. Denk aan sommige personeelsleden of ouders van kinderen die bij BG Ruiru naar de lagere school gaan en hiervoor schoolgeld betalen. Ook met hen gaan we de komende maanden verder in gesprek.

Nu we deze weg inslaan, hebben we hulp nodig en soms vraagt u mij 'hoe kan ik helpen?'.

We hebben geld nodig voor de renovatie van de klaslokalen en slaapgelegenheden in Ruiru en meer. Wilt u ons meehelpen, kijk dan op de website van Stichting Geen Dak www.geendak.nl. Van hieruit willen we acties voeren voor het opzetten van de Droomschool. U mag me ook altijd even mailen!

Ook hebben we er erg veel behoefte aan dat de kinderen allemaal een sponsor hebben. Wilt u een kind sponsoren, mail me dan even of kijk even op de website van Blessed Generation Nederland <http://www.blessedgeneration.nl/word-kindsponsor>

Maar wat ik ook echt héél graag wil is alle kindspansoren even persoonlijk spreken.

Ik kom met mijn gezin in december naar Nederland. In Nederland is het heel gebruikelijk dat u wordt uitgenodigd voor een ouderavond of een 10-minutengesprek over uw kind. Misschien wilt u zo'n gesprekje ook wel eens hebben over uw sponsorkind in Kenia? Ik heb de kerstpost van uw kind bij me en zou die graag persoonlijk overhandigen dit jaar. Staat u daar voor open, mail me dan gewoon even via riamed43@gmail.com dan kan ik even kijken wanneer ik bij u in de buurt ben.

Kwaheri ('Tot ziens' in Swahili)

Ria